

GSÜ İletişim
Fakültesi
Öğrenci Yayını
Haziran 2010
Seksen iki

“İlki trajedi,
ikincisi komedi*”
peki ya üçüncüsü?

*Karl Marx

**5187 Sayılı Kanuna Göre
Yayın Sahibi**
Prof. Dr. Ethem Tolga

**Sorumlu Genel
Yayın Yönetmeni**
Prof. Dr. Düruba Çatalbaş

Yayın Danışmanları
Öğr. Gör. Füsun Özpilgen
Araş. Gör. Özgürol Öztürk

Genel Yayın Yönetmeni
Pınar Yurtsever

Yazı İşleri Kurulu
Ceyda Ulukaya
Eda Günay
Seda Nur Çınar

Muhabirler
Deniz Güneli
Duygu Yıldırım
Ece Acır
İpek Neşe Arslan
Melek Nur Dudu
Murat Özkılınç
Nesrin Uysal
Orhan Tanrıku
Ömer Ali Ünal

Öykü Nur Akkol
Özgür Erdem Uzun
Seda Tezcan
Soner Sezer
Ulaş Manazoğlu
Vedat Ateş

Tasarım ve Uygulama
Barış Çelik
İrem Kahyaoğlu
Sercan Özen

Baskı: Punto Baskı Çözümleri
Tel: 0 212 231 30 67 – 68

Adres:
Galatasaray Üniversitesi
Çırağan Cad. No: 36
Ortaköy 34357 İstanbul

Tel: 0 212 227 99 64
0 212 227 44 80 / 554

Faks: 0 212 227 51 48
0 212 259 42 64

e-posta: gsudetay@gmail.com

(Yerel Süreli Yayın)
ISSN 1304 – 723X

Editör'ün notu

Merhaba arkadaşlar,

Dosya konusu üzerinde henüz karar verememişken İletişim 1. sınıf öğrencilerinin 3. Köprü tartışmaları üzerine hazırladıkları haberler elimize ulaştı. Biz de konuyu biraz daha derinleştirip keyifli bir haber hazırladık. Henüz adı belli olmayan 3. Köprü için siz ne düşünüyorsunuz?

Bu sayıda kampus sayfalarında ilginç bir soru ortaya atık: Okulda LGBTT Kulübü olsaydı nasıl olurdu? Her yıl en az bir kazaya sebep olan trafik ışıklarını da unutmadık. Işıkların yerini değiştirmeden önce okulumuzun kapalı olan beş kapısından birini daha açsak nasıl olur acaba?

Haftalık burç yorumlarını, son dakika haberlerini, yeni çıkan dergi kapaklarını heyecanla bekledi-

ğimiz Zaytung editörleriyle bir röportaj yaptık. Kim bu adamlar?

Hidrellezi kutlamak için okulun ortasına koca bir ateş yakıp üzerinden atlayamasak, gül dalına dileklerimizi asıp güneş doğmadan denize atamasak bile baharın gelişini Ahırkapı ve Edirne'den sizlere aktardık.

Kitap sayfasında geçtiğimiz günlerde kaybettiğimiz Turhan Selçuk ve Abdülcanbaz'ını ele aldık. Spor sayfasında ise Formula 1 Türkiye Grand Prix'sini işledik.

Vee yolun sonuna geldik. Bu yıl Detay'ı çıkaran yazı işleri kadrosu olarak bizler yaklaşık 1 ay sonra mezun oluyoruz. Yeni gelecek arkadaşlara selam eder, hepinize iyi tatiller dileriz.

Pınar Yurtsever

camekân

GSÜ'de
LGBTT

GSÜ önündeki
kazalar

Alpay Erdem

Zaytung

1 Mayıs

Detay haberler

Köprüden önce
son çıkış var mı?

Hidrellez

Emek Sineması

Turhan
Selçuk

Formula 1

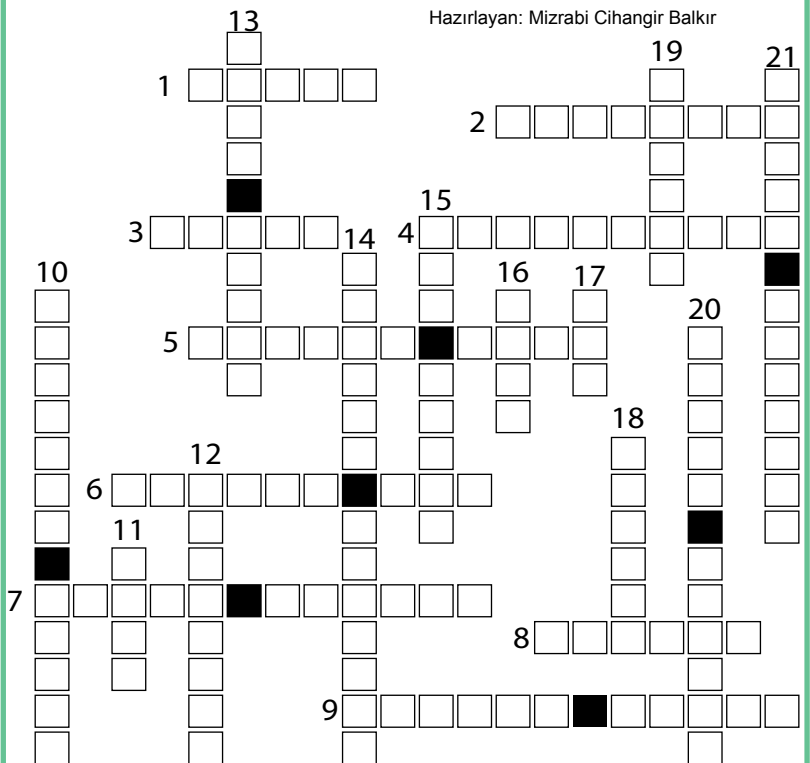
Nanik

bulmaca

- 1- Sevmek Zamanı'nda Müşfik Kenter'in canlandırdığı karakter
- 2- Leon'da Nathalie Portman'ın canlandırdığı karakter
- 3- Sürü'de Tarık Akan'ın canlandırdığı karakter
- 4- Arnold Schwarzenegger'in Unutulmaz serisindeki robot karakteri
- 5- Olağan Şüpheliler'de aranan mafya lideri
- 6- 1987 yapımı Yavuz Turgul filmindeki Şener Şen'in canlandırdığı karakter
- 7- Geçmişini hatırlamaya çalışan ajan
- 8- Eşkıya'da Uğur Yücel'in canlandırdığı karakter
- 9- Geleceğe Dönüş'deki dahi bilim adamı
- 10- Harrison Ford'un ilk olarak 1981'de canlandırdığı arkeolog karakter
- 11- Selvi Boylum Al Yazmalım'da Türkan Şoray'ın canlandırdığı karakter
- 12- Beyin yiyen doktor
- 13- Star Wars'da siyah elbiseli karakter
- 14- Elm Sokağı'nın kabusu
- 15- Batman'ın güler yüzlü düşmanı
- 16- Star Wars'da ufak master
- 17- Matrix'te kurtarıcı
- 18- Yüzüklerin Efendisi'ndeki konuşması bozuk canlı
- 19- Testere'de oyun oynamak isteyen karakter
- 20- İtalyan aygırı boksör
- 21- Kadir İnanır'ın canlandırdığı, hapishanenin delikanlı karakteri

- 11- Selvi Boylum Al Yazmalım'da Türkan Şoray'ın canlandırdığı karakter
- 12- Beyin yiyen doktor
- 13- Star Wars'da siyah elbiseli karakter
- 14- Elm Sokağı'nın kabusu
- 15- Batman'ın güler yüzlü düşmanı
- 16- Star Wars'da ufak master
- 17- Matrix'te kurtarıcı
- 18- Yüzüklerin Efendisi'ndeki konuşması bozuk canlı
- 19- Testere'de oyun oynamak isteyen karakter
- 20- İtalyan aygırı boksör
- 21- Kadir İnanır'ın canlandırdığı, hapishanenin delikanlı karakteri

Hazırlayan: Mizrabı Cihangir Balkır

Okulda LGBTT kulübü olsaydı nasıl olurdu?

Dünyada var olan ama toplumumuzca benimsenmeyen, dışlanan, ayıplanan bir cinsel tutum “homoseksüellik”. Bazen bir bakanın “hastalık” diye tanımladığı; bazı kesimlerin “tercih” deyip saygı gösterdiği gaylar ve lezbiyenler toplumumuzda hızla örgütleniyor artık. Boğaziçi Üniversitesi’nde kurulan “Gaylar ve Lezbiyenler Kulübü” üniversite çevresinde bir tahammülsüzlükle karşılaşmadı. Böyle bir kulüp okulumuzda kurulsaydı... Öğrencilere sorduk; işte yanıtları.

Haber ve Fotoğraflar: Duygu Yıldırım

Eda Erman (İletişim fakültesi 3.sınıf)

Okulda herkes birbirini tanıyor, ötekileştirme yok. Kimsenin buna ihtiyaç duyabileceğini sanmıyorum. Fark etmez, bir şey değiştirmez. Okulda kulüpler zaten aktif değil.

Cihan Seven (Bilgisayar Müh. 4.sınıf)

Süper olurdu! Tercih meselesi. İletişimde zorluk çekiyorlar zaten. Bir araya gelsinler, kendilerini daha rahat hissedebilirler. 2010 dayız. İnsanlar o kadar tutucu yaklaşmaz. Ayrıca bu okulun batıya açılmasına bir adım olabilir.

İbrahim Yıldırım (Hazırlık)

Benim için fark etmezdi. Farklı cinsel kimlikleri olan insanlara saygılıyım. O insanları heteroseksüeller kadar doğal buluyorum. Bu yüzden böyle bir kulüp olursa garip olur.

Damla Elmas (Hazırlık)

Böyle bir şey olmaz! Burası Türkiye. Hele ki bir okulda... Öğrenci sayısı az, insanlar birbirini tanıyor. Kendilerini afişe etmek istemezler.

Emel Erdem (İşletme 3.sınıf)

Bizim okulumuz zaten herhangi bir kısıtlama getirmiyor. Özgür ortam var, gayet rahatlar. Buna gerek yok. Ama olsaydı daha da rahat olabilirdi.

Fatih Tozan (İletişim fakültesi 1.sınıf)

Ev arkadaşım gay. Bu beni rahatsız etmez ama okulda “kızlar ve erkekler kulübü” yok. Buna da gerek yok. Ayrımcılık olur.

Gözde Ünet (İletişim fakültesi 3.sınıf)

Bizim okul tutucu. Okulda kabul görüleceğini pek sanmıyorum. Okul küçük. O yüzden insanların bu kulübe katılıp da kendilerini afişe edeceklerini sanmıyorum.

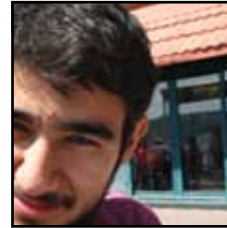

Burak Özgen (İletişim fakültesi 1.sınıf)

Homofobik değilim. Homoseksüel arkadaşlarım da var. Ama ben bunun insanların fitratına uygun olmadığını düşünüyorum. Fark etmez. Farklılık olur. Neden olmasın?

Cem Veziroğlu (Hukuk 2)

İyi olurdu. Amaç önemli. Hak arama amaçlı, dışlanmışları kapsayan bir şey olursa kulübü de aktiviteleri de desteklerim.

Kerem İnce (Hazırlık)

Gereksiz. İnsanların cinsel tercihlerini afiş yapması saçma. Heteroseksüel kulübü olmuyorsa buna da gerek yok.

Serhat Hasnoğlu (Hazırlık)

İyi olmazdı. İnsanların cinsel açıdan farklı yönlerini sergilemeleri normal değil. Ama olursa da bu sergileme kulübü değil hak arama kulübü olsun.

Hilmi Kaan (Hazırlık)

Ben homoseksüelim. Böyle bir fikrimiz vardı zaten. Henüz net bir şey yok ama tanıdığım bu tercihteki kişilerle bunu konuşuyoruz. Tanışma-kaynaşma yerinden ziyade, aynı ezilmişlikleri yaşayanlarla bir arada oluruz. Bu kulüp bir hak arama kulübü olur. İnsanlar kendilerini daha rahat ifade edebilirler ve birbirlerine destek olabilirler. Bu okul geniş deniliyor ama öyle değil. Burada bile rahat değiliz.

Görünmez ışıktaki “görünür kaza”

Beşiktaş'tan Ortaköy'e doğru uzanan Çırağan Caddesi şoförlerin hız denemeleri yaptığı bir pist gibi. Galatasaray Üniversitesi öğrencilerinden Tara Mertgarabetyan, bu yolda kazaya uğrayan son arkadaşımız. Lise, üniversite ve meslek okullarının sıralandığı bu caddenin yayalar için güvenlik sorununu ele aldık ve şunu sorduk: Başka öğrencilerin de canının yanmaması için bir şeyler yapılıyor mu?

Haber ve Fotoğraflar: Özgür Erdem Uzun

Her gün binlerce aracın ve yayanın kullandığı Çırağan Caddesi'nde yaşanan son trafik kazası, bu yoldaki aksaklıkların GSÜ öğrencileri için tehdit oluşturduğunu bize bir kez daha hatırlattı. 1 Nisan günü kırmızı ışığa aldırmayan bir sürücü, Üniversitemizin önünde, karşıdan karşıya geçen Sosyoloji 1. Sınıf öğrencisi Tara Mertgarabetyan'a çarptı. Çarpmanın etkisiyle belinden ve sol bacağından yaralanan Tara, 3 gün hastanede kaldıktan sonra taburcu edildi.

Aynı yaya geçidinde daha önce de kazalar yaşandığını söyleyen öğrenci konseyi başkanı Selim Kayhan'a, bu olay sonrası konseyin ne yaptığını sorduk. Kayhan şunları anlattı: “Bugüne kadar benim bildiğim en az 4 tane kaza var. 2 yıl önce Ezgi Ünal arkadaşımız da burada kaza geçirmişti. Bu kazaların nedeni yolda hız yapılması ve kullanılan ışıkların yeterince görülememesidir.”

Yolun sorumluluğu Belediye'de değil

Trafik ışıklarının yerini değiştirebilmek, en azından daha görünür bir yere koydurabilmek için neler yapabilecekle-

ri adına Öğrenci Konseyi rektörlüğe danışmış. Ancak okulumuzun önünden geçen Çırağan Caddesi'nin bir protokol yolu olduğu, dolayısıyla Beşiktaş Belediyesi'nin değil, İstanbul Valiliği'nin kontrol alanında olduğunu öğrenmişler. Öğrenciler dertlerini henüz Vilayet'e anlatamamışlar.

Tara'nın kazasıyla ortaya çıkan bir diğer durum da okuldaki ambulansın yetersizliği olmuş. Kazanın hemen ardından okulun ambulansına konulan yaralıya ilk yardım yapılacakken, çantada eksik malzemelerin tespit edilmesi, ambulansın ışığının yanmaması gibi problemler çıkmış. Kayhan'a göre bu eksiklikler Konsey tarafından Rektörlüğe bildirilmiş ve çoğu giderilmiş.

Çözüm ne olabilir?

Son yıllarda bu yolda yaşanan trafik kazalarına çözüm ne olabilir konusuna gelindiğinde, ışıkların ve yaya geçitlerinin daha işler ve sık olması akla geliyor. Bu cadde üzerine sürücüleri yavaşlatmak için tümsek konulması önerisi de söz konusu, ancak bu yükseltilerin yapılabilmesi için Valiliğin özel izni gerekiyormuş.

Son kazayla çoğumuzun aklına gelen, kırmızı kapı olarak bilinen kapının kullanıma açılması. Ancak Öğrenci Konseyi Başkanı Kayhan'a göre, bu durum daha riskli:

Selim Kayhan

“Kırmızı kapının sürekli açık durması demek, öğrencilerin alt geçidi tamamen unutup, ışıkları sürekli kullanmaya başlaması demek. Doğru olan şey ışığın yerini en azından biraz daha görünür şekilde düzenlemek.”

Çözüm yöntemleri elbette vardır ama burada söz konusu olan bürokratik engeller ve ihmaller. Şimdilik öğrenciler olarak, geçecek birkaç “özel ve protokoller” arabanın, o geçitleri kullanan öğrencilerden daha önemli olup olmadığı sorusunu sormaktan başka elimizden bir şey gelmiyor.

Dergiden sahneye

Alpay Erdem

Mizah dergisi Uykusuz'un yazar-çizerlerinden Alpay Erdem, son zamanlarda stand-up'larıyla da gündemde. Her hafta dergide çizip yazarken, aynı zamanda birçok farklı şehirde "Hasta Ruh" adını verdiği stand-up'larıyla sevenleriyle buluşuyor. Kendisiyle gösteri öncesi söyleşi yapma imkânı bulduk.

Röportaj: Öykü Nur Akkol Fotoğraf: Şeyma Gelen

Alpay Erdem

Ö.A. Son üç yıldır karikatürist-yazar kimliğinizin yanında komedyen olarak da anılmaya başladınız. Stand-up süreci nasıl başladı?

A.E. Çok ilginç başladı. Bundan altı yedi sene önce, masa başında çizim yapan, biraz da mutsuz bir adamken, eşim, Özlem'im öğrenciyken bazen ziyaretine gidiyordum ve onun öğrenci evinde çok eğleniyorduk. Bir süre sonra arkadaşları "Alpay geliyor, çok eğleneceğiz" demeye başladılar ve o ev dolmaya başladı. Ben de "ya ben komiğim galiba" diye düşündüm ve bir iki ay kadar çalıştım; ama olmadı, vazgeçtim. Ardından çalışmış olduğum stand-up malzemelerini Kemik'te, sonra da Penguen'de yazmaya başladım. Aradan yıllar geçti, bu iş tekrar gündeme geldi. Bu sefer yazdıklarım bana yol gösterdi. Zor bir süreçti, çok çalıştım. Şanslıydım da, bu işe başladığımda Old City Comedy Club açıldı. Burası benim için "er meydanı"dır. Aslında bu iş henüz duyulmadı. Bundan çok memnunuz. Ben bu üç yıllık süreçte küçük bir kitleye gösteri yaparak, kendimi geliştirdim. Tabii çok eleştiriler; ama ben hiçbir zaman eleştirilere kızmam, hep alabileceğimi alırım eleştirilerden.

Ö.A. Sizi izlemeye gelen kitleyi dergiden takip edenler mi oluşturuyor?

A.E. Genelde öyle; ama beni hiç bilmeyenler de oluyor, takipçilerin arkadaşları geliyor falan. Mesela Denizli'de bir gösteri yapmıştım ben, bir çocuk geldi, "abi sen ne yapıyorsun?" dedi, dedim dergide yazıyorum, bana "ben bundan sonra o dergiyi okuyacağım" dedi. Bu benim çok sevdiğim bir hadisedir.

Ö.A. Her gün farklı şehre gösteriye gidi-

yorsunuz, çok yoğun bir tempo. Verimli oluyor mu gösteriler?

A.E. Tabii oluyor, bence mümkün olduğunca çok yapmak lazım. Futbol gibi bu iş, ne kadar yetenekli bir oyuncu olursan ol, sahaya çıkmazsan futbolcu olmanın imkânı yok. Bu iş de öyle.

Ö.A. Gösteriler tam gazla devam ederken, bir yandan dergi de devam ediyor, ikisi bir arada nasıl yürüyor?

A.E. Ben hep dergiye çalışmasını ilk teslim edenlerdenimdir. Üç dergide birden çalışırken, hatta editörlük yaptığım dönemde bile bu böyle oldu. Gösterilerle dergiyi dengede tuttuğuma inanıyorum.

Ö.A. Yarattığınız karakterler nasıl ortaya çıkıyor?

A.E. Onu bazen bilemiyorsun. Örneğin "İs-mail Hasta Ruh" en önemli karakterlerimden biridir, onu ben acemi-yken hep yan karakter olarak çizdim. Bazen tip yaşamak istiyor. Sonrasında ona böyle uzun öyküler yazmaya başladım, öyle gelişti. "Kamil seven adam", "Top canavarı", "Şevki Teyze", "Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam" vs... Hepsinin en önemli ortak özelliği tamamen tip olmaları. Tip yaratmak çok zordur, benim de buna yeteneğim varmış işte.

Ö.A. Bu tipleri özleyenler, sitem edenler oluyor mu?

A.E. Tabii oluyor; ama örneğin "Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam" bitmiş bir tiptir. Bitti; çünkü ben artık çizirken keyif almadığımı hissettim. "Top Canavarı" miadını doldurdu. Bitmeyecek olanlar da var, dinleniyorlar diyebilirim; çünkü bence tipin dinlenmesi de çok önemli.

Ö.A. Ekşisözlükte bir yazar "hiç büyümeyen afacan" demiş sizin için, web sitenizde de "on yedi yaşındadır" yazıyor, neden?

A.E. Kafa yaşım o çünkü. Reşit bile sayılmam, her yaramazlığı yapabilirim yani. Büyümeye de niyetim yok.

Ö.A. Bu yoğun iş temposunun dışında Alpay Erdem dinlenmek için ne yapıyor?

A.E. Dinlenmek için çalışıyorum ben. Bisiklete biniyorum, Yazarlar Futbol Takımı'mız var, maçlar yapıyoruz, doğayı çok seviyorum, bisiklete binemezsem yürüyüş yapıyorum. Hiç olmadı evi temizlerim. Durmak yok!

Ö.A. Peki, çok teşekkür ediyoruz bu güzel söyleşi için. Size kolay gelsin, bol seyircili gösteriler dileriz.

A.E. Teşekkürler.

Biz kendisini sahnede izledik ve çok beğendik. İzlemek isteyenler her Perşembe saat 9'da Taksim Old City Comedy Club'da izleyebilirler. Ayrıca facebook fan sayfasında kendisiyle ilgili detaylı bilgiye ulaşabilirsiniz.

Alpay Erdem

“Amacımız eğlenmek”

Anket soruları, astroloji köşesi, son dakika haberleri, spor sayfası ve diğer bölümleriyle son günlerin en popüler haber sitelerinden Zaytung’un kimliklerini açıklamayan editörleriyle “Dürüst, tarafsız ve ahlaksız haber” anlayışını tartıştık. “Eğlenceli haberleri iyi yapıyorsanız ortaya muhalif bir şey çıkıyor” diyorlar.

*Haber: Pınar Yurtsever
Fotoğraflar: Şirin Demirel*

Bu fikir nereden çıktı? Theonion.com’dan etkilendiğinizi duymuştuk. Doğru mu?

Hakan: Hepimiz Ekşi Sözlük yazarıyız. 2005’te Ekşi Sözlük’ün çıkardığı bir dergi vardı; Ekşi. Biz o derginin editör kadrosunda yer alıyorduk. Böyle bir tecrübemiz vardı. Ondan sonra da benim ara ara aklıma geliyordu. Geçtiğimiz Ağustos ayında siteyi yapmaya başladım.

Anıl: Theonion.com Ekşi dergisinden beri örnek aldığımız bir şeydi. Gazete olsa da okusak diyorlar ya, öyle olmuyor. Biz denedik, batıyor. Ekşi battı.

Hakan: Siteyi Eylül ayında bitirdim. İlk önce Onur’a gösterdim, sonra Özer katıldı. Siteyi yapmıştım ama o zaman sitenin bir adı yoktu, IP adresinden çağırıyorduk. Sitenin domainini Eylül’de aldık.

Site aslında vardı ama kimseye bahsetmemiştik. O zamanlarda siteye günde 10 kişi filan giriyordu. Sonra site kontrolümüz dışında duyulmaya ve yayılmaya başladı. Bir gün birisi Ekşi Sözlük’e bir yazı girdi ve o gün site 10 bin ziyaretçi aldı.

Hakan: Site kontrolümüz dışında yayıldı. Zaten saklayacak bir şey olsa birbirimize mail yazardık, word’de yazıp gönderirdik. Ama duyulması için sitenin biraz daha hazır olmasını bekliyorduk. Yavaş yavaş yayılsın, bildiğimiz insanlar girsin, önüne geleni doldurmayalım istiyorduk. O şekilde olmadı, biraz hazırlıksız yakalandık.

Peki siz kimsiniz? Ne iş yapıyorsunuz?

Hakan: Bir grup kafadar doktoruz. Savaş Ay öyle yazmıştı.

Anıl: İçimizde de bir tane bile doktor yok.

Hakan: Biz Ekşi Sözlük üzerinden tanışan insanlarız. Site olmadan önce de arkadaştık. 6 kişiyiz. Ben bilgisayar mühendisiyim. Anıl mi-

mar, Onur da avukat. Diğer 3 arkadaş da mühendis.

Siteye haberleri nasıl giriyorsunuz? Kendi aranızda bir görev paylaşımı var mı?

Hakan: Kimin boş vakti varsa o ilgileniyor.

Onur: Bazen kimse ilgilenmiyor, 2 bin tane haber birikiyor, o zaman tepki alıyoruz. Sonra bir temizlik yapıyoruz. Haftada bir temizlik oluyor.

Haberleri neye göre eliyorsunuz?

Hakan: Paşa gönlümüze göre. Bize komik geldiyse yer veriyoruz. Ancak tabii daha önce bir yerde çıkmış mı diye bakıyoruz. Bu anlamda Umut Sarıkaya ve Ekşi Sözlük’ten çok çekiyoruz. Çalıp çırpıp yolluyorlar. Bazen bizim de aklımıza bir şey geliyor, bunu yazalım diyoruz, sonra onu Umut Sarıkaya yaptı diyorlar. Ama kaçırdıklarımız da vardır.

Çok katılım var mı?

Günde kaç haber alıyorsunuz?

Hakan: Günde yaklaşık 100 haber geliyor. Şu anda üye sayısı 13 bini geçti. Günde 100’den fazla yeni üye katılıyor.

Okuyucu yorumlarına izin vermeyi düşünüyor musunuz?

Hakan: Hayır düşünmüyoruz.

Onur: Facebook’taki yorumlara bakınca neden düşünmediğimizi anlayabilirsiniz. Bunun eksisi artısından fazla oluyor.

Hakan: Zaten gelen haberleri elemekle uğraşmıyoruz, yorumları kontrol etmek çok daha fazla mesai gerektirir. Biz söyleyeceğimizi söyleyelim, üzerine konuşmak isteyenler bunu başka yerlerde yapabilir. İlk başta yorumlarla siteyi kirlitemeyelim diye düşünüyorduk, sonra fark ettik ki insanlar sitede yazamayınca başka sitelerde Zaytung’la ilgili yorumlar yapıyor.

Bu da farkında olmadan yaptığımız bir pazarlama stratejisine dönüştü. Önceden tasarladığımız bir şey değildi.

Yakın zamanda siteye reklam da aldınız.

Hakan: Reklam vermek istediler biz de kabul ettik. Reklam için özel bir çaba da göstermiyoruz. Gelen birçok teklifi de reddettik.

Peki bu reklamlar artacak mı?

Hakan: Siteyi kirlilemediği sürece ve sitenin bütününe uygun olursa reklamlar olacaktır tabii.

Siteye alınan reklamlar üzerinden yazarlara bir gelir sağlamayı düşünüyor musunuz? Dünyada bunun pek çok örneği var.

Hakan: Site gerçek anlamda gelir elde etmeye başladığı zaman biz de bunu uygulamayı düşünüyoruz. Şimdilik sadece bir tane reklam var, bununla da ancak site kendi masraflarını çıkarıyor. Reklam ve başka yöntemlerle sitenin gelirleri arttığında editör kadro ve haber yazar kullanıcılar arasında bir gelir paylaşımı olacaktır tabii ki. En azından telif hakkını vermek için.

Neredeyse her haberde aynı adam karşımıza çıkıyor. Kim bu Ersin Özbükey? Nasıl bir adam?

Hakan: Ben siteyi tek başıma yaptığım sıralarda her habere ayrı bir isim bulmakla uğraşmak için bir isim uydurmuştum. İşyerindeki bir arkadaşımın ismini biraz çarpıtarak yazdığım bir isimdi. Üşengeçlikten yani. Sonra da öyle kaldı.

Anıl: Ersin Özbükey’i her şeye koymuyoruz. Örneğin hikâyesi yurtdışında geçen bir habere koymuyoruz. Hayali bir karakter ama gerçeklik payı da var. Ersin Özbükey 6 aylık bir bebek de olabilir, bir kurumun başkanı da. Gerçek dünyada karşılığı olan bir şey. Ama geçenlerde “Bilim dünyasını ikiye bölen font: Comic Sans” haberinde yabancı bir yetkili için Orson Osbourne adı kullanılmıştı.

Hakan: Ben ilk önce anlamadım Ersin Özbükey’in çarpıtılmış hali olduğunu. Sonra fark ettim.

Diğer haber siteleri için ne düşünüyorsunuz?

Hakan: Nefret ediyoruz. Tabii ki şaka.

Anıl: Çok geç yükleniyor onların sayfaları. Açılana kadar sıkılıyorum. Haber alamıyorum.

Ben daha çok içeriği sormuştum. Zaytung’daki haberler olayların parodisi

Zaytung editörlerinden Anıl, Hakan, Onur

gibi. Örneğin televizyonda anayasa tartışmalarını izleyen vatandaşa hukuk diploması verildi haberi gibi. Yani doğrudan siyasi bir tavır sergilemese bile muhalif bir yanı var. Mizahın doğasında olduğu gibi. Zaytung bu anlamda nerede duruyor?

Hakan: Mizah yapıyorsanız ister istemez muhalif bir şey çıkıyor ortaya. Bizim öncelikli amacımız eğlenmek. Bazen bir meseleyle ilgili bir şeyler söylemek istiyoruz ama aklımıza komik bir fikir gelmiyorsa onu yapmıyoruz. Amacımız eğlenceli bir şeyler yapmak. Bunu da yeterince iyi yapıyorsanız ortaya muhalif bir şey çıkıyor zaten. Örneğin haftada 5 haber giriyorsak bunların hepsinin ülke gündemiyle, siyasetle ilgili muhalif şeyler olmamasına dikkat ediyoruz. Bir denge göz etmeye çalışıyoruz. Sürekli bir şeylere gönderme yapan, muhalif haberler siteyi boşucu bir hale getirir.

Anıl: Muhalif derken güncel politığe muhalif mi? Yoksa kavramsal olarak muhalif bir tavır sergilemek mi? Aslında haberin içeriği siyasi olabilir ama o güncel politikle ilgili olmayabilir. Hep böyle bir algılama var, başbakanı veya hükümetten bahsetmiyorsan siyasi değilmişsin gibi algılanıyor. Aslında böyle değil. Bir keresinde güncel siyasetle ilgili bir şey yazmaya çalıştık, olmadı, yeterince komik bulmadık ve bıraktık.

Ama Cem Uzan'ın Paris'teki duruşmasının olduğu günlerde "Mesele para değil" başlıklı haberiniz güncel siyasetle ilgiliydi ve çok komikti.

Anıl: Öyle bir şey yakalamışsak bırakmıyoruz. Ama dediğimiz gibi önceliğimiz eğlenmek.

Hakan: Mesela Emek Sineması'yla ilgili bir şeyler yapmak istiyoruz. Ama aklımıza gelenleri veya kullanıcılardan gelenleri yeterince komik bulmuyoruz. Sırf muhalif olsun diye de bunu yapmak istemiyoruz.

Astrolojiyi kim yazıyor?

Hakan: Genelde Özer ve ben yazıyoruz. Kullanıcılardan da bazen geliyor. Geçenlerde bir burç için "bu hafta kolunuz kırılabilir" yazmıştık. Bir kullanıcı mesaj gönderdi, adamın kolu kırılmış.

Anıl: Aslında 70 milyon içinde az bir oran.

Hakan: Bu da bir bakıma astrolojiyi açıklıyor. Bazen tutuluyor işte. Astroloji çok eğlenceli ama yazılması en zor bölüm. Tekrara düşme riski çok fazla.

Burcu Güneş olayı nedir?

Onur: O haberi nereden gördünüz siz? Kaldırana kadar canım çıktı. Kadına da ayıp oldu.

Hakan: O haberi ben yazmıştım. Çok da komikti. Ama Onur avukat olduğu için kaldırılmasını dedi.

Çok fazla haber kaldırıyor musunuz?

Onur: Çok fazla değil, şimdiye kadar üç haberi kaldırdık. Burcu Güneş haberini dava edilmemek için korkudan kaldırdık. Diğerleri içimize sinmemiştik, beğenmediğimiz için kaldırdık.

Hakan: Kullanıcılardan gelen haberleri biz tekrar elden geçiriyoruz, editöryal bir çalışma yapıyoruz. Genelde kullanıcılar bundan şikâyetçi

değil. Söylemesi ayıp, haberi çok daha iyi hale getiriyoruz. Sonra haber yayına alınıyor, kullanıcıya da bir mesaj gidiyor; "haberimizi aldık, tekrar düzenledik ve yayımladık" diye. Eğer kullanıcı kaldırılmasını isterse haber kaldırılır. Ama şimdiye kadar bir istisna dışında hiç böyle bir tepki almadık. O haberde de kullanıcının yazdığı da güzel değildi, bizim düzenlediğimiz hali de güzel olmamıştı. Fikir komik diye yayına aldık ama sonra kaldırdık.

Onur: Ben yayına alma demiştim.

Hakan: Bunun doğru bir işleyiş olmadığını farkındayız. Haberi tekrar düzenledikten sonra yayına almadan kullanıcıya bildirmemiz gerekir. Ama kullanıcının onayını bekleyecek kadar vaktimiz yok. Bir gün sonra ne yayımlayacağımız belli değil.

Bir haber yayımlanmadan önce herkesin bilgisi oluyor mu?

Hakan: O an sitede kim varsa onların bilgisi oluyor. Hepimiz aynı anda uygun olmayabiliyoruz.

Sitenin tasarımı ne olacak? Bu haliyle çok eleştiriliyor.

Hakan: Elimde yeni bir tasarım var, vakit bulursam onu uygulayacağız. Şimdilik vakit bulamadım.

Sitenin ismi nereden geliyor?

Onur: Bulabildiğimiz en iyi isim

Zaytung'du.

Hakan: Zaytung'un Türkçe bir anlamı yok ve nereye çekseniz gider. Akılda kalıcı bir fonetiği var. Yalan haber, komik haber diye bağırın bir isim de değil. Almancanın fonetiğinden gelen sert bir hali de var. Bu da sitenin içeriğiyle bir ironi oluşturuyor. Aslında hoşumuza gitti onu aldık. Olabilecek en iyi isim Zaytung'du. Derdi olan varsa gelsin.

Sosyal paylaşım ağlarındaki profiller size mi ait?

Hakan: Facebook'taki bize ait değil ama Twitter'daki profili ben açtım.

"Alzheimer hastaları için hatıra ormanı kuruluyor"

"Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan rahatlatan açıklama: Allahhh... çok şükür yarabbi..."

"Genelkurmay, bedelli askerlik tartışmalarına son noktayı koydu: Ehehehe"

Zaytung editörlerinden Anıl, Hakan, Onur

32 yıl sonra Taksim'de 1 Mayıs

32 yıl sonra altı işçi ve memur konfederasyonunun katılımıyla düzenlenen 1 Mayıs'ta, Tarlabası Bulvarı'ndan, Gümüşsuyu Caddesi'nden, Mecdiyeköy-Şişli istikametinden gelen 200 bin kişi Taksim Meydanı'nı coşkuyla doldurdu. Yıllarca süren mücadelenin ardından yasaksız kutlanan Taksim'de 1 Mayıs'tan kareler...

Fotoğraflar: Seda Nur Çınar

“DETAY” haberler

Dünyada her gün milyonlarca olay oluyor ve milyonlarca gerçek gün yüzüne çıkıyor. Bunların bazıları sınırlı bir kitleden uzağa gitmezken bazıları yankı uyandırabiliyor. Peki biz bunlardan ne kadarına erişiyoruz? Haberdar olduklarımız sadece politika ve ekonomi haberleri mi olmalı? Şaşırtıcı olaylar, günlük hayatta gözden kaçırdığımız bazı ayrıntılar, görünenin aksine üzerine derin düşünülmesi gereken konular. Akan zamandan yakalayabildiğimiz “detay,,lar...

Haber: Nesrin Uysal, Seda Tezcan

Obez kelimesine yasak geliyor

İngiltere’de aşırı şişman çocukları rencide etmemek için “obez” kelimesine yasak getirilmesi öneriliyor. Telegraph’ın haberine göre, Liverpool İl Meclisi yetkilileri, kilolu çocukları “damgalamaktan” kaçınmak için, bu çocukları tanımlarken kullanılan söz konusu kelimenin yasaklanmasını teklif etti. Bu kelimenin yerine “sağlıksız kilo” teriminin getirilmesi planlanıyor. Ancak sağlık uzmanları, obez kelimesinin yasaklanmasının ciddi bir meselelerin üstünün örtülmesine yol açacağı uyarısında bulunuyor ve teklife karşı çıkıyorlar.

İngiltere’nin fast food türü yiyecekleri fazla tüketen ülkelerden biri olduğu düşünüldüğünde, basit bir isim değişikliğinin soruna ne kadar çözüm olacağı akıllarda soru işareti bırakıyor. Kentte 11 yaşındaki erkek çocuklarının yaklaşık yarısının, bu yaştaki kızlarınsa yüzde 40’ının aşırı kilolu olduğu bildiriliyor.

İçi dışı bir balık

Çılgın Japon bilim adamları artık şaşırtmıyor

Okullarda hayvanların sindirim sistemini öğrenmek için kurbağaların içini açma devri artık sona eriyor. Çünkü Japon bilim adamları “içi dışı bir” Japon balığı ürettirler. Bilim adamları amaçlarını, yapılan araştırmalarda hayvanlara zarar vermeden onları gözlemlemek olarak açıkladılar. Bu balık gerçek bir Japon balığı üzerinde değişiklikler yapılarak üretildi.

Yeni balık, türünün tüm genel özelliklerine sahip. Üstelik bu balık üretilirken hiçbir sağlık sorunu da ortaya çıkmamış. Bilim adamları balığın sadece laboratuvarlarda ve eğitimde kullanılmasının yanı sıra yakın zamanda hayvan severler için de satışının başlayacağını duyurdular. Bilim adamlarının söylediğine göre bu özel Japon balığı 2,5 kg ağırlığa ulaşabilecek ve yaklaşık 20 yıl yaşayabilecek.

Parfümler rafa kalkıyor

Bilindiği gibi kadınlar erkekleri etkilemek için çok çeşitli parfümler kullanıyorlar ve buna bir servet harcıyorlar. Ama ortaya çıkan gerçek herkesi yanılttı. Florida Üniversitesi bilim adamlarına göre kadının doğal kokusu erkeklerin ilgisini çekmek için en iyi yol. Yapılan deneylere göre, erkeklerdeki testosteron hormonu, kadınların yumurtlama döneminin işaretlerine karşılık veriyor. Böylece parfümlere bu kadar para harcamaya da gerek kalmıyor.

“Masal sandık gerçek oldu”

Geçirdiği şiddetli gribin ardından Klein Levin sendromuna yakalanan İngiliz Louisa Ball günlerini uykuda geçiriyor. Bazen birkaç gün bazen de birkaç hafta aralıksız uyuyan genç kızın hastalığı karşısında tıp çaresiz kalıyor. 15 yaşındaki genç kızın arkadaşları onu malsallardaki gibi “uyuyan prenses” olarak anıyorlar.

“DİKKAT cellat aranıyor”

Zimbabve hükümet yönetimi, son celladın “ağır vicdan azabı” sonucu emekli olmasıyla, ilanla yeni bir cellat aramaya başladı. Son celladın, artık vicdanı rahatsız olduğu için işine devam edemeyip emekli olması ile 50 kadar idam mahkumunun yeni cellat bulununcaya kadar “kurtulduğu” beklentisi kısa sürede yeni bir cellat bulamayan hükümet de çareyi ilan vermekte buldu. Aranan yeni cellatta haliyle iş tecrübesi aranmıyor. Sadece lise mezunu olması yeterli. Hükümet yeni bir cellat arayışı içinde.

‘İnsan’ şaşırtmaya devam ediyor

Hırvat genç kız komadan çıkıp akıcı bir şekilde Almanca konuşmaya başlayınca doktorlarını şaşırttı.

13 yaşındaki kızın ailesi kızlarının okulda daha yeni Almanca eğitimi görmeye başladığını ve Almanca kitap okumaya çalışıp Alman kanalı izlediğini söyledi. Ancak kızlarının kesinlikle bu kadar iyi Almanca konuşmadığını belirterek şaşkınlıklarını dile getirdiler. Sadece 24 saat komada kalan genç kızın durumuna yüksek ateşin neden olabileceği söyleniyor. Doktorları “Böyle bir travmadan sonra iyileşme sürecinde beynin nasıl tepki vereceğini asla bilemezsiniz” diyerek, vakanın alışılmadık olduğunu söyledi.

Dünyanın yörüngesi 8 santimetre kaydı

Deprem dünya’nın kendi etrafındaki dönüş süresini 1.26 mikrosaniye kısalttı, yörüngesini ise 8 cm kaydirdi. Geçtiğimiz günlerde Şili’de meydana gelen deprem sonucu dünyanın yörüngesinin 8 cm kaydığı öne sürüldü. NASA uzmanlarından Richard Gross tarafından yapılan hesaplamalara göre, dünyanın bir günü 1.26 mikrosaniye kısaltıldı. (Saniyenin milyonda biri mikrosaniye olarak adlandırılıyor.)

Araştırmayı yürüten Richard Gross’a göre, aynı hesaplama modeli 2004’teki 9.1’lik Sumatra depremine uygulanacak olursa, o depremde de Dünya’nın bir gününün 6.8 mikrosaniye kısaltıldığı ortaya çıkıyor. Sumatra depreminin yol açtığı eksen kayması ise 7 cm.

Köprüden önce s

İstanbul'un, Avrupa yakası ile Asya yakası arasındaki yoğun ve 3. köprü meselesi ve güzergahı sıkça gündeme getiril

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş ta

Sarıyer'in Garipçe Köyü üstünden geçecek" diye aç

Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç ve Bey

görüştü, köprü güzergahının belirlenme aş

Haber ve Fotoğraflar: Ceyda Duda, Murat Özkılınç, Orhan Tanrıku

Kapak Fotoğrafı: Elif Kübra Çeb

"3. Boğaz köprüsünün adı ve halk desteği yok"

İstanbul'un, Avrupa yakası ile Asya yakası arasındaki yoğun trafiğin nasıl çözülebileceği sürekli bir tartışma konusu. Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş "3.köprü güzergahı, Beykoz Poyrazköy ve Sarıyer'in Garipçe Köyü üstünden geçecek" diye yeni güzergahı açıkladı. GSÜ İletişim Fakültesi 1. Sınıf öğrencileri Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç ve Beykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikkalek ile görüştü, köprü güzergahının belirlenme aşamasında oynadıkları rolü sordu.

3. Boğaz köprüsünün ayaklarından birinin Sarıyer'den geçmesine karşın, Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, köprü projesi hakkında fikrinin dahi sorulmadığını söyledi ve köprünün İstanbul'un trafik sorunlarını çözemeyeceğini şöyle savundu "Bu proje hayata geçirilirse İstanbul yok olacak"

Başkan Genç, plana neden bu kadar karşı olduğunu açıklarken "Daha evvel yapılan Boğaziçi köprüsünün ve Fatih Sultan Mehmet köprüsünün ardından orman alanları önemli ölçüde tahrip oldu. Bunun yanı sıra, bu köprülerin yapımı, beraberinde Samandıra, Sultanbeyli gibi gecekonduların ve çarpık kentleşmenin olduğu yüzbinlerce insanın yaşadığı yeni yerleşimler doğurdu. Bu bölgelerin sorunları bugün halen çözülüyor" dedi. Bu açıklamalarından sonra Başkan Genç'e "Peki 3. köprünün yapılmasında bu kadar ısrarın sebebini

nedir? " diye sorduk. Genç bu konuda oluşan arazi rantlarına işaret ederek "Aylar evvelinden araziler satın alındığını duyduk. 3. köprünün yapımından çıkarı olanlar var. Önemli olan husus bu" dedi.

İstanbul'un başlıca problemi olan çarpık kentleşmenin önlenmesi için öncelikli görevin Büyükşehir Belediyesine ve alt belediyelere, bilim adamı ve araştırmacılara düştüğünü söyleyen Şükrü Genç, projenin şu ana kadar açıklanan kısmındaki teknik aksaklıkları da eski bir inşaat mühendisi gözüyle şöyle açıkladı:

"İki gidiş iki geliş için şerit yapılması basit mühendislik hesabıyla 10 metre genişliğinde ve 60 kilometreden fazla bir otoyolun İstanbul'un su havzaları ve en büyük yeşil alanlarından geçmesi demek. Üstelik viyadüklerle ormanın üzerinden otoyolu geçirmek ve yalnızca transit taşıtların kullanacağı şekilde düzenlemek mantıklı değil. Yeni köprü şu anki iki köprünün yükünü en fazla %10 azaltabilecek."

Başkan Genç 2. köprü felaketini yaşamış biri olarak panik içinde olduğunu söyledi ve ekledi: "Umarım Beykoz Belediye Başkanı da 3.köprü projesinin yaratacağı bu felakete karşı bizimle birlikte hareket eder". Söz Beykoz'da.

Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç

H
A
Y
I
R

GARİPÇE

son çıkış var mı?

un trafiğin nasıl çözülebileceği sürekli bir tartışma konusu
yordu. 29 Nisan'da Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım ve
arabından "3.köprü güzergahı, Beykoz Poyrazköy ve
klandı. GSÜ İletişim Fakültesi 1. Sınıf öğrencileri
ykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikkalek ile
amasında oynadıkları rolü sordu.

Ulukaya, İpek Neşe Arslan, Melek Nur
lu, Ömer Ali Ünal, Özgür Erdem Uzun,
Ulaş Manazoğlu, Vedat Ateş
i Arka Plan Fotoğrafı: Arda Kurtoğlu

Beykoz Belediye Başkanı
Yücel Çelikkalek

"Üst üste binmiş İstanbul'u yayarak rahatlatacağız"

İki köprünün
İstanbul'a yetme-
diğini dile getiren
Beykoz Belediye
Başkanı Yücel Çe-
likbilek, Garipçe-
Poyrazköy arasın-
da yapılması plan-

rudan bir çıkışı olmayacak.Tabii bundan 20
sene sonra yapılırsa onu bilemem.Buradaki
ormanlar korunacaktır. Bundan kimsenin şüp-
hesi olmasın. Köprüyle birlikte 570 bin ağaç
kesileceği söyleniyor.Fakat bunun yerine 2,5
milyon fidan dikileceği unutulmamalıdır. Bu-
rada kimse ormanlardan bir rant elde etmeye
kalkmasın. Buna izin vermem" dedi.

lanan köprünün İstanbul trafiğini rahatlataca-
ğını savunuyor.

"Köprü bir ihtiyaç"

3. köprü projesinin açıklanmasıyla beraber köp-
rünün İstanbul trafiğini bir çözüm olup olma-
yacağı, İstanbul'un akciğerleri olan ormanla-
rın ve su havzalarının tam ortasından geçec-
ek olması gibi birçok konu tartışılmaya baş-
landı. Çelikkalek için 3. Köprü bir ihtiyaç: "Bu
konuda muhalefet edenlerin söyledikleri tutarlı değil. Türkiye'de bir anlama zorluğu var. Bunlar birinci köprüye de ikinci köprüye de karşı çıktılar. Köprü nereye yapılırsa yapılsın sorun olur, olmaması mümkün değil. Biz, üst üste binmiş olan İstanbul'u yayarak rahatlatacağız".

Başkan Çelikkalek, 3. köprünün doğayı katle-
deceğine yönelik argümanlara yanıt olarak,
"Zaten şu aşamada köprünün Beykoz'a doğ-

"Şehir planlarında olmaması gayet normal"

3. Köprü projesinin şehrin 1/100.000'lik plan-
larında bulunmaması konusunda ise "Proje
planlarda yok diyorlar. Bu gayet doğal. Son
yapılan şehir planı, projenin tasarımından
önce hazırlanmıştır. Şehrin planları hazırlan-
dıktan sonra her yere asılır. Köprü o planlarda
olsaydı arsa spekülörleri orayı şimdiden bi-
tirmişlerdi. Muhalefet böyle söyleyince, vatan-
daşın da haklı olarak kafası karışıyor, ama so-
run yok" diye konuştu.

"Devlet kazançlı durumda"

Köprünün tartışılan bir diğer yönü ise maliyet.
Başkan, Projenin yaklaşık 6 milyar dolara mal
olacağı belirtti, projenin %75'inin kamu arazisi
üzerinde olduğunu vurguladı: "Bu haliyle ka-
mulaştırma bedeli de düşük olacaktır".

E
V
E
T

POYRAZKÖY

İki köprü neyimize yetmedi?

Boğaz köprülerinden ilki 1973'te ikincisi de 1988'te açıldı. Köprülerin kısa bir tarihçesine baktıktan sonra yine aynı soruya döndük: İlk iki köprü yapılırken de aynı tartışmalar yaşıyor muydu?

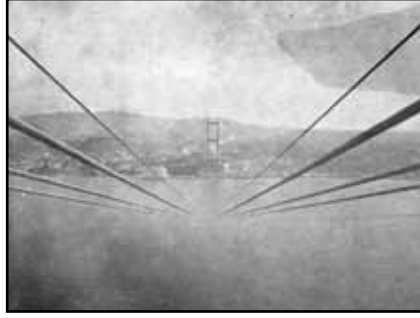
Boğaz'ın iki yakası Orta-köy ve Beylerbeyi'nden geçen Boğaziçi Köprüsü, 30 Ekim 1973'te yani Cumhuriyet'in 50. yılında açıldı. Köprü'nün temeli ise 20 Şubat 1970 tarihinde atıldı. Alman ve İngiliz firmalarının oluşturduğu bir konsorsiyum tarafından inşa edilen Köprü, dönemin parasıyla yaklaşık 400 milyon Türk Lirası'na mal oldu. İlk başlarda yaya trafiğine de açık olan Köprü, intihar vakalarının artmasıyla 1978 yılında yaya trafiğine tamamen kapatıldı. Boğaziçi köprüsü halen İstanbul'un ilk çevre yolunun bir parçası konumunda.

Boğaz'ın ikinci köprüsü Fatih Sultan Mehmet Köprüsü, Boğaziçi'nden 15 yıl sonra 3 Temmuz 1988 tarihinde açıldı. Dönemin Başbakanı Turgut Özal tarafından açılışı yapılan Köprü, Japon ve İngiliz şirketleri tarafından inşa edildi. Yapımına 4 Ocak 1986'da başlanılan köprü, tıpkı ilk köprü gibi İstanbul'u çevreleyen ikinci çevre yolu, Tem Otoyolu'nun bir parçası. Her iki köprü'nün de işletmesi ve denetimi halen Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından yapılıyor.

Geriye dönüp baktığımızda, bugün 3. köprüye yönelik tartışmaların diğer iki köprü yapılırken de var olduğunu söylemek mümkün. Bugünkü tartışmalar yeşil alanların yok edilmesi ve yeni köprü'nün geçeceği güzergahın rant bölgelerine dönüşmesi üzerinde

Boğaziçi Köprüsü inşaatı

Boğaziçi Köprüsü inşaatı

Boğaziçi Köprüsü temel atma töreni

odaklanırken, Boğaziçi Köprüsü'nün yapımı sırasında daha çok köprü'nün gerekliliği üzerine tartışmalar yapılıyordu. Öyle ki dönemin tanıklarından gazeteci Güngör Uras bir yazısında, Boğaziçi Köprüsü'nün yapımını kentsel dönüşüm hareketleri dikate alınmadığı için eleştiriyor. O günlerde başlayan tartışma, günümüzde yine Uras'ın tabiriyle Avrupa Yakası'nı iş merkezi, Anadolu Yakası'nı yatakhaneye çeviren durumu ortaya çıkardı.

Şehir, Bölge Planlama Uzmanları Teoman Tanık, Prof. İlhan Tekeli ve Mimar Vedat Dalokay tarafından 1975 yılında verilen "Sanayileşme, Kentleşme ve Çevre Sorunları" başlıklı bir konferansta İlhan Tekeli Boğaz Köprüsü'nün yapımını eleştiriyor. Tekeli'nin eleştirileri daha çok Köprü'yü destekleyenlerin, sosyal ve çevreyle ilgili konuları göz ardı ettikleri yönünde. Boğaz köprülerinin karlı yatırımlar olduğunun altını çizilirken, olumsuz sonuçlar olarak özel otomobil sayısındaki artışın hem toplumu tüketim çılgınlığına sürüklediği hem de Türkiye'de özel araba üretimine ilişkin sanayinin dışa bağımlı olduğu örnekleri veriliyor. Kısacası Boğaziçi Köprüsü'nün açılışının üzerinden henüz 3 yıl geçmişken bile köprülerin toplumun geneli için iyi bir gelişme olup olmadığı konusunda şüpheler dile getirilmiş.

Boğaz Köprüsü'nün ilk hali

Boğaziçi Köprüsü'nün açılışı

Turgut Özal 2. köprüde

F.S.M Köprüsü inşaatı

“Şehir böyle planlandıkça boğaza üç değil on köprü yapmak gerekecek”

3. Köprü Yerine Yaşam Platformu üyesi Çevre Mühendisi Şükran Tuncer, 3. Köprü'nün ulaşım sorununa çözüm olamayacağını savunuyor: “Hedef insanları toplu taşımaya yönlendirmek olmalıdır. Bunun için raylı sistemlerin yaygınlaştırılması, deniz taşımacılığının aktifleştirilmesi gerekir.”

Haber: Ceyda Ulukaya

3. Köprü trafik sorununu çözebilir mi?

3. köprü'nün transit geçişe hizmet edeceği ve trafiği rahatlatacağı iddia ediliyor fakat transit trafik toplam trafiğin %3'ü bile değil. İstanbul'da birinci köprü'nün açıldığı ilk yılda köprüden geçen araç sayısı 5 milyon, yolcu sayısı 113 milyondur. Bir yıl sonra köprüden geçen araç sayısı 14 milyon yolcu sayısı ise 118 milyon oldu. Araç sayısı ile yolcu arasındaki artış oranlarına bakıldığında, köprü'nün ulaşım sorununa çare olamadığı ortadadır. Amaç ulaşım problemini çözmek ise öncelikli hedef insanları toplu taşımaya yönlendirmek olmalıdır. Bunun için raylı sistemlerin yaygınlaştırılması, deniz taşımacılığının aktifleştirilmesi gerekir.

Projenin Çevre Düzeni Planı'nda yer almaması ne anlama geliyor?

3. köprü projesi 2006'da onaylanan 1/100000'lik Çevre Düzeni Planı'nda yer almıyor. Mantık, mevcut yasalar yapacaklarını engelliyorsa yasaları da değiştirmeye dayalı. Dolayısıyla kendi oluşturdukları ve onayladıkları plana karşı bir proje oluşturuyorlar. Öte yandan bu projeye tarım ve orman arazilerinin zarar göreceği ve 2B kapsamına alınacak. Bu da bu bölgelerin yeni rant kapısı olmasının önünü açacak. Kaldı ki İstanbul 3 Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun “İstanbul Kuzey Kesimi – Karadeniz Kuşağı Doğal SİT Alanı” ilanında, “bu bölgedeki doğal varlıkların ve ekolojinin

Şükran Tuncer

korunabilmesi için söz konusu alanlarda yerleşimi özendirilebilecek yol, köprü, turizm tesisleri gibi kararlara yer verilmemesi temel ilke olarak belirlenmiştir” diyor. Her iki durum da çelişkili bir sürecin işlediğini gösteriyor.

“Şehrin havasını, suyunu, doğasını koruyacağız”

Yeşiller'den 3. Köprü çözüm değil ! kampanyasının yürütücüsü Serkan Köybaşı ekolojist bir siyaset anlayışını benimseyen partinin bu konuda sessiz kalamayacağını söylüyor : « Her şekilde İstanbul'un havasını, suyunu, hayvanlarını, ağaçlarını koruyacağız »

İstanbul'un trafiğine çözüm olacağı düşünülen 3. Köprüye niçin karşı çıkıyorsunuz ?

3. Köprü'nün İstanbul'un trafik sorununa çözüm olmayacağını fakat İstanbul'un doğasının çok büyük bir yıkıma uğrayacağını düşünüyoruz. Çünkü köprüler insanların değil, arabaların taşınması içindir. Sorun, ulaşımı “özel” bir uğraş sayan ve ulaşım sistemini özel arabalara nakleden şehir yönetimi mantığıdır. Şehirlerde ulaşım toplu taşıma araçlarıyla yapılmalıdır. İstanbul için de çözüm köprü değil, karadan ve denizden toplu taşımadır.

Köprü projesinin İstanbul'un bu kadar kuzeyinde yer alıyor olması da bu köprü'nün İstanbullular için değil, başka birileri için yapıldığını ispatlıyor. Kimse Okmeydanı'ndan Ataşehir'e gitmek için fazladan 50 km yol yapmaz. Bu köprü, otomotiv, petrol ve inşaat lobilerinin Ankara'daki yöneticilerle ortaklaşa planladıkları bir ölüm fermanı. Köprü'nün güzergahı olarak açıklanan Garipçe ve Poyrazköy bölgesi su havzalarıyla dolu ve bu su havzaları büyük ölçüde zarar görecektir. Temiz suyumuz zaten azdı, hiç kalmayacak. Özellikle Asya yakasında güzergah

Yeşiller Partisi 3. köprüye karşı

ormanların içinden geçecek. Köprüden geçen araçlardan salınacak karbondioksit hakim kuzey rüzgarlarıyla İstanbul'a taşınacak ve hava kalitemiz düşecek. İleride, çocuklar başta olmak üzere solunumla ilgili hastalıklar artacak.

Sizin gibi düşünen ve 3. Köprüye karşı örgütlenen gruplarla bağlantı ve işbirliği halinde misiniz ?

Şu anda Yeşiller Partisi olarak köprüye karşı çıkan herkesle ve her kesimle dayanışma içerisindeyiz ve her eylemlerine katılıyoruz. 3. Köprü Yerine Yaşam Platformu'na siyasal parti olduğumuz için katılmamız mümkün olmuyor ama dışardan destek veriyoruz. Kampanyamız şu an internet üzerinden yürüyor. İlerleyen günlerde daha çok sokakta olacağız. İstanbul halkı, kendisine sorulmadan onu bu kadar ilgilendiren bir projeye başlanmış olmasını kabul etmiyor ve biz de buradan güç alıyoruz.

İletişim ve bilgi :

ucuncukoprucozumdegil.blogspot.com

www.yesiller.org

Bahar geldi, hoşgeldi

Diğer mevsimlere gelince kılımız kıpırdamıyor da, bahar gelince havasından mı suyundan mı nedir, bir coşku bir kıyamet. Kış gelince homurdanmalar, yazın küresel olarak yükselen bunaltıcı sıcaklar, sonbaharda melankoliye boğulmaları da hesaba katarsak, bahar gelince içten içe sevinmekle yetinmeyip bir de bayram etmemiz aslında mevsimler arası eşitsizliği derinleştiriyor. Doğanın yeniden doğuşunu temsilen baharın gelişi, bolluk ve bereketin mevsimi ve Anadolu'da yaşayan farklı kültürlerde benzer coşku ve umutlarla kutlanan bayramlara kaynaklık ediyor. Dilek tutmak, ateş yakıp üzerinden atlamak ve dans etmek, bahar bayramlarında gerçekleştirilen kimi ortak ritüeller. Biz de bu sayıda, halkların baharı nasıl karşıladıklarına eğildik. Nevruz, Hıdrellez, Paskalya, Akitu ve Hampartsum bunlardan birkaçı. Pek çok bölge ve inançta kendine yer bulan ve yaygın biçimde kutlanan Hıdrellez'i ise Edirne'den bildiriyoruz, Ahırkapı'yı da es geçmeden. Herkesin baharı bayram olsun, kutlu olsun.

Haber: Ceyda Ulukaya, Eda Günay

Fotoğraflar: Ceyda Ulukaya, Eda Günay, Seda Nur Çınar

Edirne'de Hıdrellez

Kakava Şenlikleri, Edirne'de Hıdrellez'in kutlandığı 5-6 Mayıs tarihlerinde düzenleniyor. Hızır ve İlyas'ın yeryüzünde buluştukları gün olarak Romanlar için Ederlezi bayramı. Akşamüstü Sarayı'nda yakılan devasa ateşle eğlence başlıyor. Katılım epey yoğun. Etlili pilav ve ayran dağıtımı esnasında ciddi bir mücadele söz konusu. Piknik ortamı, takım elbiseli Roman çalgıcılarla, yediden yetmişe herkesin göbek attığı ve hiç bitmeyecekmiş gibi duran bir şölene dönüşüyor. Tam bir bahar havası. Şenliği son birkaç yıldır takip edenler, her yıl eğlencenin ve katılımın azaldığını söylüyor. Bizim için inanması biraz güç. Pikniğin ardından konser var ama biz arka mahallere dalıyoruz. Barutluk mahallesine hafiften bir anason kokusu yayılmış bile. Genç kızlar, gelinlik veya tuvaletler giymeye başlıyor ama abartılı biçimde değil. Tarlatanın altında eşofman, üşüyorsa, gelinliğin üstünde hırkası var. Sabaha karşı su kenarına inilecek ve inaniş göre, gelinlik giyenler, bir sonraki yıl evlenecek. Havanın kararmasıyla birlikte, evlerin önünde de ateşler yakılmaya başlıyor, evlerdeki büyük boy müzik setleri sokaklara çıkıyor ve "Çiçekçi Kız", "Keşanlı Keşanlı" parçaları eşliğinde "Romanların aşkına" bir eğlencedir sürüyor. Sabah beş civarı Tunca kenarında aynı enerjiyi yakalamak mümkün. Su kenarından bereket getirdiğine inanılan dallar toplanıyor, evlere asılmak üzere. Erkek-

Edirne Barutluk Mahallesi'nde Kakava şenlikleri

lerin cesaret ve güç gösterisi olarak nehri yüzerek geçmesi öngörülüyorsa da, suya giren bir kişi vardı. Sabaha kadar tüketilen alkol oranını düşününce, galiba hayırlısı da buydu. Mahalledeki sohbetlerimizde, eskiden bu yana ritüellerin pek de değişmediğini öğrendik, özellikle yüz yaşın-

da olduğunu söyleyen Hafize teyze bize garanti verdi. Gece gül ağacına çaput bağlamak, altına para koyup dilek dilemek ve sabah o çaputu suya atmak birçokumuzun bildiği bir pratik. Nehir kenarında gün doğumuna kadar cümbüş devam ediyor. Bu yıl, şenlikteki fotoğrafçı sayısının çok daha fazla olduğu, dolayısıyla bayramın doğallığını gitgide kaybettiği de konuşulanlar arasındaydı. Mahallede çektiğimiz tüm fotoğrafları, mahallenin kahvesine gönderme sözü vererek ayrıldık Edirne'den. Gelirken kafamızda Kusturica'nın Çingene-ler Zamanı'ndan kareler ve Bregoviç'in dokunaklı Ederlezi parçası yerini Barutluk'taki yüzlere ve "Çiçekçi Kız, baksana bana"ya bırakmıştı bile.

Edirne Sarayı'nda Hıdrellez ateşinin yakılışı

Ahırkapı'da Hıdrellez

Dilekler dilendi, ateşlerden atlandı... Bu sene de Hıdrellez, Ahırkapı Parkı'nda coşkuyla güle oynaya kutlandı.

"İlle de Roman olsun! İsterse çamurdan olsun!" diye haykırarak Ahırkapı festival alanını coşkuyla dolduranlar, güneş henüz güzel yüzünü kaçırmadan yerlerini almışlardı. Rengârenk giyinmiş katılımcı kadınların, saçlarında çiçekleri, bellerinde tülbentleriyle şenliklere önceden hazırlanmışları belli oluyordu. Sert geçen kışın ağırlığını üstünden atmak, doğanın yeniden dirilişini doğayla beraber kutlamak için toplanmıştı kalabalık.

Yüz binlerin içinde "İlle de Romanlar" olduğu gibi, her kesimden farklı profillerden insanlar, dilekler dilemeye, toplu halde birlik içinde kutlama yapmaya gelmişti.

"Hepimizin ortak olduğu bir eğlencenin parçası olmak için geldim buraya. Burası hepimizin ortak buluşma mekânı artık. Her sene dilekler yazıp sonraki senelerde tartışmak, neler gerçekleşti, neler gerçekleşmedi görmek bile bu eğlencenin bir parçası. Birlik hissi." diye özetliyor katılımcılardan Elif Özülkü. Bazıları ise "eğlenceye çağırdılar geldim işte" diyor. Ama sonuçta hedef aynı; baharı sevdikleriyle ve eğlenceyle karşılamak.

Metin Akdemir, Elif Özülkü

İstanbul Bilgi Üniversitesi öğrencisi Metin Akdemir ise farklı bir boyuta dikkat çekiyor.

"Eğlenmeye geldik ama Çingene kültürü yalnızca eğlence değildir. Sulukule Projesi'nde ne kadar mağdur duruma düştüklerini biliyoruz, onlara destek vermek için de buradayız" diyor.

Yıllardır Ahırkapı sokaklarında yaşanan Hıdrellez eğlencesi, İstanbul 2010

Hıdrellez nedir?

"İlk yaz Bayramı"nın başlangıcı sayılan 5 Mayıs'ı 6 Mayıs'a bağlayan gece.. İnanışlara göre, sıkıntıda bulunanların yardımına koşan Hızır ve İlyas peygamberler, o gece buluşur ve dilekleri yerine getirirlermiş. Hıdrellez sözcüğü de "Hızır ve İlyas" sözcüklerinin birleşmesiyle türetilmiş. Bu inanış, zaman içinde çeşitli kutlama biçimleriyle "Hıdrellez" denen şenliklere dönüşmüş. Hıdrellez kutlamalarında gül ağacı, yeşil bitkiler, ağaçlar ve su motifleri kullanılıyor, ateşler yakılıp üzerlerinden atlanıyor, sağlık ve şifa, mal-mülk, bereket ve bolluk, kısmet ve şans dileklerinde bulunuluyor.

Çalgıcıları takip eden kırmızılı ekibin peşine takılıyor. Neden mi kırmızı? "Doğa baharla yeşillenirken, güller kıpkırmızı açıyor. Yeşilin kontrast rengidir kırmızı, biz de yeşilin üstüne kırmızı kırmızı geldik. Toprak ana bize bu kadar cömert davranırken, biz de ona elimizden geleni vermek istiyoruz." diye açıklıyor katılımcılardan Ali Osman Altan ve Buğçe İçüyan çifti kırmızının anlattıklarını.

Buğçe İçüyan, Ali Osman Altan

Avrupa Kültür Başkenti projesi kapsamına dâhil edildiği için, sahilde daha geniş bir alanda, daha profesyonel bir organizasyonla gerçekleşti. Geçen senelerde yaşanan yemek ve içecek kuyruk-ları, tuvalet yetersizliği gibi sorunları aşmak üzere bu yıl daha çok yiyecek ve değişik lezzetlere olanak sağlanmıştı. Ayrıca zorunlu ihtiyaçlar için tuvalet sayısı da 3 kat artırılmıştı. Rahatlık açısından bakınca son derece olumlu gelişmeler olsa da, şenlik doğallığını biraz yitirmişe benziyordu. Büyük sahnede icra edilen müzik, sahnenin önünde toplanan kalabalığı pek oynatmadı. Belki de geniş bir organizasyonun bedeli böyle oluyor. Ama eğlenmesini bilenler, küçük sahnelere çıkan çalgıcıları takip etmekte zorlanmadılar. Farklı alanlarda hareket halinde dolaşan müzisyenler olduğu gibi, belirli sahnelerde konuşlananlar da vardı.

Göbek atmaya meraklı onca insan, çalgıcıların peşinden oynaya oynaya Hıdrellez'in gerçek tadına varıyordu. Tabi, belli bir saate kadar. Çünkü hava karardıktan, insanlar işlerinden çıkıp alana geldikten sonra festival alanında adım atacak yer kalmadı. Alkol seviyesi yükselse de o kalabalığın içinde gerginliğe pek rastlanmadı. Hatta aksine, küçük sahnelerden biri çökmesine rağmen, çalgıcılar inip katılımcıların arasında çaldılar, beraber oynadılar. Gerginlikler yerini gülüşmelere bıraktı. Böyle bir ortamda, baharın coşkusunu kutlamaktan başka bir şey kalmıyordu geriye.

Ahırkapı'daki Hıdrellez kutlamalarından

Emek'e saygı duyulmalı!

Önce “sinema” icat edildi; Paris’te bir kafede yapıldı ilk gösterim: Yıl 1895. Sonra sinemalar kuruldu, İstanbul’da da 1924 yılında açıldı Emek Sineması, şimdi yıkılıyor. Yıl: 2010, Yer: İstanbul, “Avrupa’nın Kültür Başkenti”.

Haber: Soner Sezer

Emek Sineması’nda film izlemeyeniniz var mı? Yazık, belki de bir daha hiç izlemeyecek! Neyse üzülmeye gerek yok, yeni kurulacak alışveriş merkezinde eski resimlerini görür bir gün... Nasıl tarif etmeli Emek Sineması’nı göremeyecek yeni nesillere?

1924 yılında kurulmuş Melek Sineması, adını perdenin iki yanındaki Art Nouveau tarzı melek figürlerinden alıyormuş. Sonra “melekler” Emekli Sandığı’na devredilmiş, İpekçi Kardeşler işletmiş sinemayı 1958 yılına dek. Daha sonra işletmesi Emekli Sandığı’na geçmiş sinemanın, Emek Sineması adını almış.

1993 yılında ciddi bir restorasyondan geçen sinema, son olarak 2000 yılında koltuklarını, ses düzenini yenileyerek, yeni açılan modern sinemalarla yarışacak bir teknolojiye kavuşmuş! Sahne ve tavanında yer alan yaldızlı Barok süslemeler, Dolby Digital ses düzeni ile birleşmiş.

Sonra bir gün birileri “Emek’i yıkalım” demiş. Bir başkası “Yeniden yaparız, eskisinden de güzel olur” demiş.. “Bakan” olan başka birisi “ben bu kirli, oturulmaz koltuklarda o yağlı ortamda oturmaktansa bir-iki yıl sonra yenilenmiş salonda oturmayı tercih ederim. Dua edelim de, yargısal bir girişimde bulunulmasın; bir an önce bitirelim” bile diyebilmiş!

Aslında bu ne ilk ne de son ‘projeymiş’: aylar önce ‘yenileme’ sebebiyle AKM binası kapatılmış, bir daha haber alınmamış. Bundan bir ay kadar önce de Alkazar Sineması kapanmış. 18 Nisan tarihinde Emek sinemasının yıkılması-

na karşı binlerce sinemasever ve sinemacı Taksim’den Emek Sineması’na yürümüş, kalabalıklar İstiklal caddesini kaplamış. Meğerse Beyoğlu’nda “Kentsel Gelişim ve Yenileme” projesi yürütülmeye başlanmış. Diğer sinemalar da yıkılacaktı! Artık tüm dünya bir sahne değil, alışveriş merkezi olacaktı!

Emek Sineması

Yeni Türkiye Sineması

Sinemanın bir de üretim yanı varmış... 2000’li yıllarda Türk Sineması kendisini hayli toparlamış. 10 yıl içerisinde neredeyse seyirci sayısı ikiye katlanarak 40 milyona ulaşmış. Ehh, buna da şükürmüş! “Türk sinemasındaki yaşanan bu gelişmede, ana etken, televizyon yıldızlarıyla desteklenmiş olan yerli filmlerin gördüğü talep olurken, ekonomik gelişmişliğin artması ve sinema salonlarının fiziki yapılarının değişmesi, hizmet kalitesinin artması ile klasik işlevlerinin haricinde birer kültür, eğlence ve alışveriş merkezi dönüşmesi diğer etkenler olmuş”muş (Türk Sineması’nda 2008 yılı değerlendirmesi – Gedik Yatırım). 2008 yılında 50 yerli film gösterime girmiş ve toplam gişenin yüzde 60’ını elde etmiş. 2009’da ise gösterime giren yerli yapım sayısı 69’a yükselmiş ama toplam gişe geliri içindeki payı yüzde 50’ye gerilemiş (Erkan Aktuğ; 9 Ocak 2010, Radikal Gazetesi).

Türk Sineması’nda genç bir sinemacı nesil yetişmekte, ilk filmlerini çekmekteymiş; hatta son yıllarda Türk filmleri Avrupa’daki önemli festivallerde ödüle doymuyormuş! Ancak doğan bu “Yeni Sinema” kendisine gösterim salonu bulmakta zorlanıyormuş. Zira film endüstrisindeki bir diğer yan dağıtımcları! Sinema literatüründe kâr, hâsılat, gişe gibi kelimelerden başka bir şey bilmeyenler filmleri ‘dağıtıyorlarmış’, hal böyle olunca da ödüllü ‘sinema’ filmlerini ne gören varmış ne bilen. Neyse ki aklısızca sahibi birileri çıkıp, arada festivaller, özel gösterimler filan düzenliymiş da sinemacılar sinema suzluksuzluklarını gönülleriyle giderebiliyorlarmış. Ama Emek Sineması’nın kapanmasından sonra gün gelir festivale dâhil edilecek sinema salonu bulunmazsa şaşılmalımıymış. Gün olur kervan dönermiş, belki bir gün Türkiye’de de tarih, kültür ve sanat bilinci olan insanlar büyük adam olup önemli yerlere gelirlermiş de bu geçmişsizlik ve geleceksizlikten kurtulunurmuş...

Evet, sevgili okuyucu; bu yazıyı nerde, ne zaman, ne halde okuyorsun biz hiçbir zaman bilemeyeceğiz. Ama 2010 yılında İstanbul’dan sinema manzaraları böyle. Bu arada, Film Ekimi’nin önümüzdeki sene nerde yapılacağını bilen var mı? Aaaa, yok mu!

Emek Sineması’nın kapatılmasına karşı çıkan eylemciler

Sinema ölmeden önce görmeniz gereken filmler

Ölmeden önce yapmanız gereken 1001 şey olduğunun farkındayım ancak gelin iyisi mi bu filmlerden başlayın (başladıysanız, çok güzel böyle devam edin!). Bu filmleri sinemada izlemenin tadına doyum olmaz, tabii izleyecek bir salon bulursanız!

Yusuf Üçlemesi: Yumurta, Süt ve Bal

Taşrada doğup büyüdüktan sonra İstanbul'a taşınan Yusuf'un (Yumurta) hayatını kronolojik olarak geriye doğru anlatan üçlemenin ikinci filmi Süt'te "Şairin genç bir adam olarak portesi" çizilir. Semih Kaplanoğlu'na bu yıl Berlin'de Altın Ayı getiren üçlemenin son filmi Bal'da ise Yusuf'un "çocukluğuna döneriz". Çocukluğunda hayata bal gibi inanan, sonra annesiyle olan ilişkisinde "sütten kesilen" ve son olarak "çıktığı yumurtanın kabuğunu beğenmeyen" Yusuf'un başından neler geçmiştir? Üçlemenin Yusuf peygamberin hayatı ve kişiliğine göndermeler içerdiğini, mitolojik ve ruhani kaynaklardan beslendiğini ve dingin bir ritimde seyrettiğini belirtelim. Eğer Yumurta'dan izlemeye başladıysanız diğer filmlerle devam edin. Hala izlemediyseniz son film Bal'dan başlayıp ilginç bir deneyime imza atabilirsiniz!

11'e 10 kala

Yönetmenin amcası olan gerçek bir koleksiyoncu Mithat Amca'nın hikâyesini belirli dramatik bir kurguda anlatan film farklılığı ve doğallığı ile ön plana çıkıyor.

Hayat Var ve Kosmos

Ülkemizin "şair yönetmeni" Reha Erdem'in son iki filminde iki farklı şehir ön planda: Hayat Var'ın İstanbul'u ve Kosmos'un Kars'ı! Her fırsatta 'montaj sineması' yaptığını belirten ve filmlerinde şiirsel bir tonla zaman ve mekândan bağımsız akan hikâyeler anlatan yönetmen, ilk filmde ergenlik dönemindeki bir kızın 'büyüme' ve isyanını, ikinci filmde ise "dünyaya düşen bir adam"ın aşkı ve inancı bul-

ma macerasını anlatır. Ama Reha Erdem'in filmleri anlatılmaz izlenir! Haydi başlayın...

Sonbahar

F tipi cezaevlerine geçiş için başlatılan "Hayata Dönüş" operasyonu görüntüleriyle başlayan film politik (ya da toplumsal) sinemanın Türkiye'de son dönemdeki en başarılı örneği. İdealleri uğruna her şeyi göze alan Yusuf'un hikâyesi göz alıcı bir biçimde aktarılmış.

Üç Maymun

Türkiye'nin en prestijli yönetmenlerinden Nuri Bilge Ceylan'ın bu son filmi bir ailenin görülmeyen, bilinmeyen ve söylenmeyen hikâyesini anlatır. Ceylan'a Cannes'da "en iyi Yönetmen" ödülünü getiren bu filmin önceki filmlerinden biraz farklı olduğunu belirtelim. Daha 'bizden' bir hikâyeyi daha bir ustalıkla yansıtan Üç Maymun, kısaca "-mış gibi yapmanın filmi".

Nokta

Daha yerel, daha politik ve bizim tarihimiz/kültürümüz/sanatımıza daha fazla eğilen filmler çeken Deriş Zaim; son filminde bir hattatın ilginç serüvenini anlatıyor. Tuz gölünde tek bir planda çekilmiş izlenimi veren film son dönemdeki en ilginç filmlerden birisi...

Uzak İhtimal

Bir müderris, bir rahibe adayı ve eski bir solcunun hayatlarının kesişmesi uzak bir ihtimal mi? Farklı insanların ortak hikâyesini anlatan bu film öyle olmadığını sade ve içtenlikle gösteriyor.

11'e 10 kala

Türk karikatürünün büyük ustası Turhan Selçuk'u bu yıl 11 Mart'ta kaybettik. Grafik mizahın öncüsü olan Turhan Selçuk, Abdülcabaz tiplemesinin de babasıydı. "Karikatür, grafik çizginin, iyi bir espri ile desteklenmesiyle oluşur" görüşündeydi.

Haber: Ece ACIR

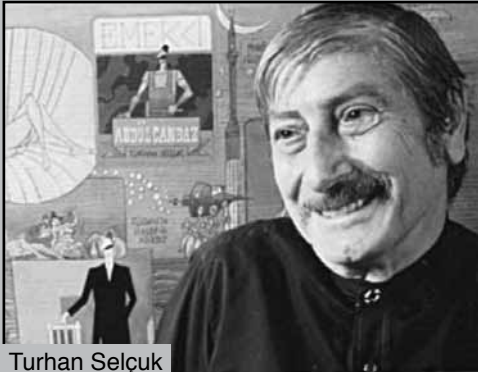
İronik, muhalif, yazısız

Turhan Selçuk, Türkiye'deki yazısız karikatür kültürünün öncüsü, Abdülcabaz karakterinin babasıydı. 1922 Milas doğumlu olan Turhan Selçuk, daha lise yıllarında çizgiye gönül vermişti. Hayatı boyunca kendini geliştirmeye, görüşlerini sözden çok çizgiyle anlatmaya çalıştı.

İlk olarak Akbaba Dergisi'nde çizmeye başlayan Selçuk, mizah dergilerinin yanı sıra Milliyet, Akşam, Cumhuriyet gibi birçok günlük gazetede de çalıştı. Son yıllarda gözlerinin zor görmeye başlamasına rağmen, karikatürlerini hiç aksatmadan Cumhuriyet Gazetesi'nde takipçilerine ulaştırmaya devam etti.

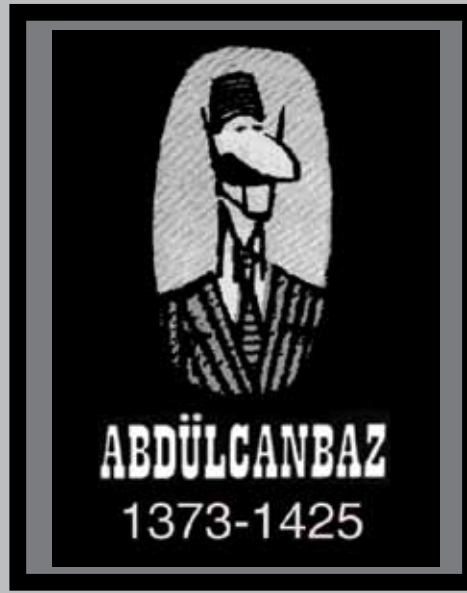
Türkiye'de 1969 yılında kurulan Karikatürcüler Derneği'nin kurucularından olan Turhan Selçuk, hiç şüphesiz Türk mizahına yön veren en önemli isimlerdendi. Kendisine göre, "iyi karikatür, grafik çizginin güçlü bir espriyle desteklenmesiyle" oluşurdu. Espri ne kadar güçlü olursa olsun, grafik yönü soluk olan bir çizgiye sanat olarak bakılamazdı. Çizgilerini bu formül üzerinden, sade, keskin ve eleştirel olarak sürdürdü. Siyasi çizgilerinin dışındaki karikatürlerini de yine insan hakları ve demokrasi üzerine çizdi. Türkiye'deki başarılarının yanında uluslararası alanda da başarıyı yakalamış olan Selçuk, Fransa'dan Güney Afrika'ya kadar birçok ülkede sergiler açtı, uluslararası birçok ödülün sahibi oldu.

Selçuk 11 Mart'ta ölümünden sonra, vasiyeti üzerine Nevşehir, Hacıbektas'a

Turhan Selçuk

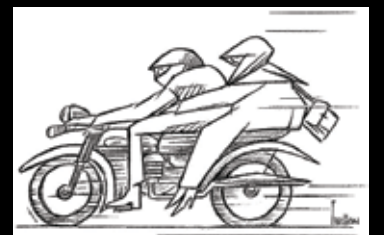
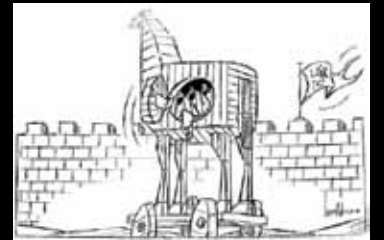
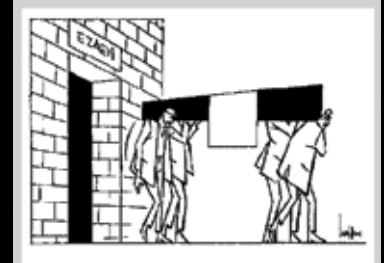
gömüldü. Ölümüyle, Türk karikatür dünyası, en önemli temsilcilerinden birine veda etmiş oldu.

Abdülcabaz babasız kaldı

Turhan Selçuk'un en ünlü eseri hiç şüphesiz ki Abdülcabaz. 1957'de Milliyet Gazetesi'nde doğan Abdülcabaz, Osmanlı döneminden yenilikçi tavırlarıyla dikkat çeken ironik karikatür dizisinin başrol oyuncusuydu. Kurnaz ve halktan yana olan Abdülcabaz'ın isim babası Aziz Nesin'di. Aziz Nesin'e göre Abdülcabaz serisi, siyasal, toplumsal ve evrensel bir romandı. Selçuk, siyasi görüşlerinde karşı olduğu düşünce tipini de, seride düzenbaz ve şeytani Gözlüklü Sami karakterine yansıtmıştı. Abdülcabaz, sinemaya ve tiyatroya da uyarlandığı gibi, 1991'de pul olarak da basıldı.

Çizgisinin özgünlüğü, herhangi bir çizgisine baktığımızda altında o meşhur "Turhan" imzasını görmeden, karikatürün ona ait olduğunu anlamamızla adeta kanıtlanır. O, gerek günlük gazetelerdeki çizimleriyle, gerek "Hababam Sınıfı" çizimleriyle ölümsüzleşti. Yıllarca Cumhuriyet'teki karikatürlerinin sunan "Söz çizginin" başlığının hakkını veren Turhan Selçuk'un çizgilerini şüphesiz çok özleyeceğiz.

“İstanbul Park’ın yıldızı seyirci olacak”

Formula 1’de bir takımı mı yoksa bir pilotu mu tutuyorsunuz?

Takım ya da pilot tuttuğumu söyleyemem ama sempati olan pilotlar var. Hamilton tarzıyla Formula 1’e ayrı bir renk katıyor. Button, bir şampiyon olmasına karşın oldukça alçakgönüllü. Raikkönen’i severdim, Montoya da öyle.

TRT Formula 1 muhabiri Erbatur Ergenekon

Efsane pilot Schumacher’in Formula 1’e geri dönmesiyle heyecanı bir kez daha artan yeni sezonu ve 30 Mayıs’ta İstanbul Park’ta gerçekleşecek sezonun 7.yarışı olan Türkiye Grand Prix’sini TRT Formula 1 muhabiri Erbatur Ergenekon ile konuştuk.

Haber: Ulaş Manazoğlu

yal kırıklığı yaşadım. Ross Brawn’ın dehası ile Schumacher birleşince beklenti yükseliyor ama dingil mesafesini ayarlama sorunu var. Bu sene için şampiyon adayım McLaren.

Sizce Force India, Lotus, Virgin, HRT gibi takımlar F1’e ne getirdi?

Yeni takımlar biraz hayal kırıklığı. Virgin araçlarını her ne kadar bilgisayarda oluştursa da daha iyisini bekliyordum. Lotus’un yükselişe geçeceğini düşünüyorum. Trulli son yarıştan sonra baya söylendi. Kovalainen kendini göstermek istiyor. Force India’da Sutil biz en büyük 5. takımımız diyor ama hücumu yok. Yukarılara çıkacağını düşünmüyorum. Liuzzi F1 pilotu olacak kadar iyi değil.

M.Schumacher’in dönüşü hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce bir hata mı? Micheal’in dönüşünün hata olup olmadığını konuşmak yanlış. Onun F1’de olmasından dolayı mutlu olmalıyız. Onu eleştirecek durumda değiliz. Kazanmasını hepimiz istiyoruz ama olmazsa da üzülmemek lazım. Schumacher, F1’i tanıyanlara bu sporu sevdiren biridir.

Vettel için yeni bir yıldız mı doğuyor diyebilir miyiz?

Kesinlikle. Geçen sene bir röpotajda, Vettel’e bunu sormuştum. O da, ben Vettel’im, öyle anılmak istiyorum de-

mişti. İddialı, bir o kadar da mütevazı biri. Enfes Liz’i ile birlikte onu şampiyonluklarda göreceğiz.

KERS (Kinetik Enerji Dönüşüm Sistemi) teknolojisi için ne diyorsunuz? Geri gelecek mi?

KERS teknolojisi etik olarak yasak. Eğlenceliydi ancak büyük takımlar ile küçük takımlar arasındaki farkı daha da artırıyordu. Eğer eşit bir şekilde paylaştırılacaksa kullanılabilir.

İstanbul Park’ta favoriniz kim?

Button favori diyebiliriz, sürüş tarzı önemli. Mekanik bir spor olan F1’de büyük konuşmamak lazım ama RedBull takımı tarzı nedeniyle piste en uygun takım.

İstanbul Park denilince 8. viraj konuşulur. Sizce pistin en heyecan verici noktası neresidir?

8.viraj apeksleriyle birlikte acayip bir yer. Pilotlar 5G’lik bir kuvvete maruz kalıyorlar. Sırf Hamilton orada birini geçecek mi diye izlenebilir. Bence bu sefer heyecanı arttıracak şey taraftar olacak. Umarım tribünler dolar.

Bilet fiyatları hakkında ne düşünüyorsunuz? Seyirci için neler yapılabilir?

Bu sene biletlerde indirim yaptılar. Zaten bilet satışları şimdiden geçen senenin iki katına çıktı. Otopark ücretsiz olmalı. Şatıllar yaygınlaştırılmalı, internette tanıtım ve şehir organizasyonlar artırılmalı diye düşünüyorum.

Sezonun dört yarışı sonucunda oluşan puan durumunu kısaca yorumlar mısınız?

Yeni kurallar yarışları oldukça etkiledi. Özellikle de yakıt ikmali değişikliği, araçların ağırlaşmasını ve turlar ilerledikçe hızlanmasına neden oldu. McLaren’ler çok iyi durumda. Button ve Hamilton çok hızlılar. RedBull’un araçları çok iyi. Dayanıklılık sorunları olmasa birçok yarış 1 ve 2 olarak bitirirlerdi. Ferrari F 2010 aracının motoru yüzünden gerilerde kaldığını söyleyebiliriz. Mercedes’lerde ha-

Pisi pisine terk edildi

Mükemmel bir kelime oyunuyla daha karşı karşıyayız! Tabelemin arkasına sıkışan ve itfaiyecilerin kurtaramadığı kedinin anlatıldığı haberin başlığı 'Pisi pisine terk edildi'. (Haber Türk, 20 Mayıs 2010)

Duvar yıkıldı duvar

Yine kırmızı daireler, yine ok işaretleri... Haber Türk, kuru temizleme kazanının patlamasıyla delinen duvarı kırmızı daire içine alıp altına bir de kocaman kırmızı harflerle 'Duvarı yıktı geçti' yazmış. Haberi yazan kişi yıkılan duvarı kırmızı daire içine alarak okurun gözüne sokmazsa haberin anlaşılamayacağını düşündü herhalde. (Haber Türk, 20 Mayıs 2010)

"Yabancıya toprak satışında büyük artış".

Bu "yabancı" Camus'nün "Yabancı"sı değil herhalde ki, haberde artan satışların etnik yığınları artıracak ve başımıza bela olacağını söyleyen uzman görüşleri aktarılmış. AKP döneminde bu satışların arttığına vurgu yapan Tercüman'a daha etkili muhalefet yöntemleri bulmasını tavsiye ediyoruz. (Tercüman, 19 Mayıs 2010)

'Sarı Çizmeli Muhtar Ağa'

Haber Türk'ün köyde danaların bahçesine girmesine sinirlenip komşularını öldüren köyün eski muhtarının haberine sarı çizmelerinden dolayı 'Sarı Çizmeli Muhtar Ağa' başlığı atarak yanına da sarı çizmeli fotoğrafını koyması gerçekten de takdire şayan. (Haber Türk, 20 Mayıs 2010)

Atla köprüden atla

"Atla köprüden atla"

Bu insanlar kime köprüden atla diyor diye haberin başlığını okuyup da sakın şaşırmayın. Emekli SAT Komando Namık Ekin İstanbul Kültür Başkenti tanıtımı için Boğaz Köprüsü'nden paraşütle atlıyor. (Haber Türk, 20 Mayıs 2010)

"Ankara'da otlatma katliamı".

Üçüncü sayfa haberlerinin kan ve vahşet içeriğine adanmasına alıştığımız fakat öldürülmüş bir insanın fotoğrafını yüzünde hafif bir mozaikle basılması ve iyice vurgulamak adına kırmızı daire içine alınması gazetecilik bilgisiyle açıklanamaz. Şiddetin sözcülüğü Sözcü'de. (Sözcü, 20 Mayıs, 2010)

"İş Allah'a kaldı".

Zonguldak'taki grizu patlamasıyla göçük altında kalan 30 madden işçisini kurtarma çalışmaları devam ediyor olsa da, Sözcü işi çoktan Allah'a bıraktı. E tası tarağı toplayıp gidelim o zaman? Zaten patlama da kaderin bir oyunu, kaçış yok. (Sözcü, 20 Mayıs 2010)